

הדלקת נרות: 16:12

צאת השבת: 17:24

מוצ"ש לר"ת: 17:56

הזמנים לפי אופק ירושלים

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוזאס שליט"א

ביחד

חברות וידידות

אדם שנמצא במצב של חבר או ידיד מכריז על עצמו שהוא בקשר לא מחייב, שכן קשר מהסוג הזה יכול להמשך לאורך זמן בלתי מוגבל. התפישת שלפיה 'נצא יחד לשם חברות ואם על הדרך תהיה גם חתונה, אז נתחתן' - בטעות יסודה. היציאה המשותפת צריכה להיות מוגדרת: יוצאים כדי לברר אם בן הזוג יתאים לי לחיים משותפים של נישואין ולא רק לבילויים. היציאה צריכה להיות תכליתית, איך אומרים להגיע לתכלית. צריך שתהיה מטרה לפגישות, כדי לדברן אותנו להגיע לידי החלטות. הזמן הוא נושא חשוב מאד בחיים בכלל, ובפגישות בפרט. לאנשים יש זמן, נכון הדבר שלא צריכים להיחפז בהחלטה ויש לקבל אותה מתוך שיקול הדעת, אבל גם למרוח את הזמן - זו לא שיטה. היום קיימת אופנה שהיא בעוכרינו, לצאת ביחד זמן רב. יוצאים ביחד במשך שנה וחצי, שלוש שנים, שבע שנים...

זוג שיצאו יחד במשך 7 שנים, החליטו בסופו של דבר להתחתן. מספר חודשים לאחר החתונה, הגיע הבעל לרבות ורצה להתגרש. שאלו אותו: שבע שנים יצאתם ואתה מתגרש? והוא ענה: לא הכרתי אותה מספיק... גם אם תצאו ביחד 10 שנים עדיין לא תכירו אחד את השני. אין ביציאה ממושכת שום הבטחה שתגיעו לזוגיות טובה יותר אחרי החתונה. ההיכרות האמיתית נעשית רק אחרי החתונה. וכאן אני פונה בעיקר לבנות. הזמן שלכן יקר מאד. אל תתנו לו לחמוק מכן. אל תתנו לרכבת לסוע כשאתן נשארות ברציף... הרבה חושבים בטעות שריבוי פגישות יביא להיכרות טובה יותר, אך אין הדבר כן. אדרבה, ריבוי פגישות יוצר טעויות רבות כשרוצים כבר להגיע להחלטה.

שכל ורגש הם פרדוקס וניגוד, כשהאחד גובר השני נחלש. ככל שאנו נפגשים יותר, הרגש מתעורר והשכל נרדם. רגש הוא סוג של שוחד שמעוור את עיני השכל. מי שמאפשר לעצמו להיות משוחד מהרגש לא רואה את הנולד, ובכך הוא הופך להיות לא חכם, ואז הוא קונה 'חיתול בשק'! לכן, במשך הפגישות עלינו להפעיל בעיקר את השכל, ובפגישות עצמן להיות רגועים ולא להתרגש יותר מדי. אין הכוונה שצריך להיות קשוחים בפגישות ועם סבר פנים רציני. לא זו הַכְּוִנָּה, אלא מצד אחד צריך להיות נינוח ונחמד, ומצד שני להיות עם היד על הדופק. כשבחור אומר לי: אני לא מתרגש כשאני נפגש איתה... אני עונה לו: מצוין! כך תהיה יותר אובייקטיבי וניטרלי וכך תוכל לקבל החלטות יותר נכונות.

נא לזכור, זיווג וחתונה אינם זוג גרביים שמחליפים כל יום. קשר הנישואין הוא לכל החיים לטוב ולרע, לשמחות ולאבלות, להולדת ילדים גידולם וחיתונם, וגם מזדקנים ביחד... ואחרי 120 שנה נקברים אחד ליד השני... יבוא השואל וישאל: אבל מה עם הרגש? התשובה לכך: הוא יגיע! רגש אפשר לפתח כלפי כל דבר, כל שכן כלפי אשה (שתוך הספר ביהודה).

פרשת השבוע

גדלותו של יוסף

יעקב אבינו מכנס את כל השבטים ורוצה לגלות להם את הקץ - "... האספו והגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים". כאשר כולם התכנסו הוא אמר לכל אחד מבניו את תכונותיו. ואיה ההבטחה להגיד להם את הקץ?

כאן מגלה לנו יעקב אבינו שקרוב הגאולה והקץ תלוי בתיקון המידות בבחינת - "היום אם בקולו תשמעו". כלומר המשיח יבוא היום בתנאי, שנשמע בקולו של הקב"ה. ובאמת אמרו חז"ל - לא נתנו התורה והמצוות אלא כדי לצרף בהם את הבריות. צירוף זה פרושו תיקון המידות. יעקב אבינו מזכיר בן אחר בן ומגלה להם את תכונותיהם ומעשיהם. כשיעקב מגיע ליוסף הוא מאריך ואומר: "בן פורת יוסף בן פורת עלי עין" מה הפירוש של המילים - "בן פורת"? מסביר רש"י שזהו - בן חן. כלומר לא די בכך שיוסף יפה תואר מאד שכן יופיו של יוסף מעין יופיו של יעקב, ויופיו של יעקב מעין יופיו של אדם הראשון, אלא היה לו גם חן.

כמובן שהכל נבע מעוצם קדושתו ועבודת המידות שלו. ומהו - "עלי עין"? שאין עין הרע שולטת בו. והסביר חז"ל את הסיבה באומרם: עין שלא רצתה ליהנות ממה שאינה שלה אין עין הרע שולטת בו. כשאשת פוטיפר היתה באה לדבר איתו ולפתות אותו הוא לא היה מביט בהלכן זכה לשמירה מעין הרע.

קוראים יקרים, למדנו כאן יסוד גדול בענין עין הרע. כאשר אדם מסתכל ומביט וחומד דבר שלא שייך לו הוא נעשה חשוף לעין הרע של האחרים בבחינת - מידה כנגד מידה.

זאת ועוד, אמרו חכמים - כל הנותן עיניו במה שאינו שלו, מה שרצה לא נותנים לו ומה שהיה לו לוקחים ממנו. מידה נפלאה נוספת היתה ביוסף הצדיק - אהבת הבריות. האחים קנאו בו ולא יכלו לדברו שלום והוא כלל לא הרגיש בזה. וכשאביו אמר לו "הלוא אחיך רועים בשכם... לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר..." ויוסף מיד אמר "הנני".

מידה נפלאה זו גרמה ליוסף שבכל מקום שהוא היה נמצא מצא חן בעיני הבריות והיו מעלים אותו לגדולה. אם זה בבית פוטיפר ואם זה בבית הסוהר. ואולי זה החן שדברנו עליו למעלה, שהיה ליוסף הצדיק שנבע מאהבת הבריות ומידותיו הטובות.

בסוף הפרשה מתוארת פטירת יוסף שנאמר "וימת יוסף בן מאה ועשר שנים... ויישם בארון במצרים" ותרגם יונתן בן עוזיאל - ששמו אותו בארון ושיקעו את הארון בנילוס של מצרים.

אם נשים לב נגלה שיוסף נפגש עם הרבה בורות במשך חייו. השבטים שמו אותו בבור. אח"כ היה 12 שנים בבור הכלא. ובסוף גם את הארון שמו בבור ושיקעו בנילוס.

הסביר הזהר הקדוש שהגלות הרביעית בה אנו נמצאים שנקראת גלות אדום היא בבחינת בור! בור שהוא עמוק העומד מלמעלה לא רואה את התחתית, אף בגלות זו אין אנו רואים את סופה. אבל בסוף הגלות בעומק הבור נמצא משיח בן יוסף שיתגלה קודם משיח בן דוד ויכין את המלכות לגלוי מלכות עליון. שהרי יוסף הוא בן של רחל ודוד הוא מיהודה מבני לאה, ורחל שהיא עקרת הבית מכינה את הבית לבעל הבית. לכן בנה של רחל מכין את מלכות בית דוד.

שבת שלום - אבנר קוזאס

בעל חוזר הביתה בערב רואה שהבית חשוך, ומלא בנרות. ניסה לחשוב עם עצמו האם יש היום יום הולדת או יום נישואין - ולא זכר. התחיל ללכת בעקבות הנרות, עד שהגיע לסלון. הוא רואה את אשתו יושבת על הספה וקוראת תהילים לאור הנרות. שאל הבעל את אשתו: "אשתי, איזו הפתעה את מכינה לי היום?" ענתה האישה: "שום הפתעה, לך תשלם חשמל..."

בדיחה

חוס ואהבה

לעולם לא יתקרבו אלינו ולא נוכל להחזירם למסגרות החברתיות הרצויות. אבל אם נשפיע עליהם חוס ואהבה, באופן אוטומטי הם יתקרבו למסורת ולמסגרות הרצויות.

שנים רבות עסקתי בהכוונת נוער מתבגר, ואני רוצה לספר לכם על מקרה של בחור מהשכונה התדרדר עד כדי פשיעה. מידי פעם הייתי פוגש אותו, ומדבר איתו בנימוס עם חיוך, ומשדר לו חוס ואהבה. באחת השבתות, כשהלכתי למסור שיעור בבית הכנסת, הבחנתי בו כשהוא עומד עם הגב אלי. הוא דיבר עם החברה שיושבים על הברזלים, ועישן סיגריה.

כשהתקרבתי אליו מאד החברה ראו אותי ואמרו לו: הרב מאחוריך. הוא הסתובב, ראה אותי, הכניס את הסיגריה כשהיא דלוקה לכיס, ואמר לי: שבת שלום. עניתי לו: שבת שלום, מה שלומך? לפתע אני רואה שעולה לו עשן מהמכנסיים, אמרתי לו: תראה מה שקורה איתך... אמר לי: לא נורא, לא נורא, שבת שלום...

קוראים יקרים, הבחור הזה לא מפחד ממשטרה ולא מאף אחד, אבל כשהוא רואה את הרב שאוהב אותו ומכבד אותו, הוא מוכן להכניס סיגריה דלוקה לכיס ולא לצער אותו שהוא מעשן בשבת. יסוד נוסף למדנו מהסיפור - 'איזהו מכובד, המכבד את הבריות'. כשאנחנו מכבדים את המתבגרים, גם הם יכבדו אותנו. וכן אמר שלמה המלך החכם מכל האדם: "כַּפְּמִים הַפְּנִים לַפְּנִים, כִּן לֵב הָאֲדָם לְאָדָם".

איך אפשר לאהוב כשכועסים ורוגזים? האמת היא שגם בתפילה אנו מזכירים זאת במילים: 'ברוגז רחם תזכור, ברוגז אהבה תזכור'. מה פירוש 'ברוגז אהבה תזכור'? כיצד אפשר לאהוב באותו זמן שרוגזים? אלא צריך לומר שאף על פי שהקב"ה רוגז על מעשינו הוא בכל זאת אוהב אותנו, כי אנחנו הילדים שלו. על אותו משקל, אסור לנו לשכוח שאף על פי שהם מרגיזים אותנו בהתנהגותם, הם עדיין הילדים שלנו וצריך לאהוב אותם.

באמצעות חוס ואהבה אפשר לקרב אלינו את הנוער המתבגר, וגם להציל אותם מנשייה ממסגרות לימודיות. את הדרך לכך נלמד מאהרון הכהן וממידותיו. אמרו עליו על אהרון הכהן שהיה 'אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומְקַרְבֵן לתורה'. האם 'אוהב את הבריות ומְקַרְבֵן לתורה' הן שתי מידות נפרדות, או מידה אחת? על פניו הן נראות כשתי מידות וכשתי פעולות שונות, אחת לאהוב ואחת לקרב. אבל לפי דרכינו נענה ונאמר שאוהב את הבריות זה תנאי מעכב לְמְקַרְבֵן לתורה. ולמעשה היא מידה אחת.

זאת אומרת, שלאהוב את הבריות היא הפעולה, והקירוב שלהן אלינו היא התוצאה. אם משרדים למתבגרים כעס, זעם, ניכור ואכזבה, הם

סיפור לשבת

הראשון לציון הגאון הרב רפאל מאיר פאניצ'ל זצ"ל

בשנת ה'תר"א חיפשו חכמי ישראל את גדול העיר כדי לשלחו לגולה. הם מצאו את רבינו כאדם המתאים ביותר למשימה זו. רבינו שם פניו לארצות צפון אפריקה. הדרך הייתה קשה והרת סכנות מחשש שודדים. מרוקו הייתה התחנה הראשונה ובהמשך הגיע לתוניס. רבינו התקבל בפנים קודרות.

כשביקש לדעת מדוע סיפרו לו, כי אותה שנה היא שנת בצורת. החורף התקרב אל קיצו, ובשל העובדה שאין גשם הרעב החל להראות את אותותיו ובני העיר התהלכו מודאגים עד מאוד, שכן בעוד זמן קצר הקיץ יגיע. רבינו ביקש לעזור ליהודים ולכן התעטף בטליתו והחל להתפלל מעומק הלב.

עוד בטרם סיים את תפילתו ענני גשם החלו להיראות בשמיים, ובזמן מועט החשיכו את שמי תוניס. גשם זלעפות ירד, והבארות התמלאו במים חיים תוך זמן קצר. השמועה על הנס, שאירע בזכות הצדיק הגיעה לידיעת היהודים, וזמן קצר לאחר מכן השמועה הגיעה אל בית-המלך. המלך ביקש לראות את הצדיק מחולל הפלאות.

כאשר רבינו נכנס לבית-המלך, המלך עמד על רגליו ביראת כבוד. המלך שאל את הצדיק במה יוכל להשיב לו כגמולו, אולם רבינו השיב כי 'בורא העולם הוא זה שעשה את המופת. בו במקום ציווה המלך לערוך כתב מלכותי למען הרב ובו ביקש המלך כי בכל מקום בו יופיע הרב, יעמידו לכבודו משמר צבאי וסוס לרכב עליו.

בנוסף, לאות הוקרה העניק לו לבוש רקום ואף מילא את כיסו בכספים רבים למען שליחותו. כשרבינו יצא מהארמון ליווה אותו המלך על לפתח ארמונו.

בזמן שהותו בתוניס אירע מופת נוסף על ידי הרב שפרסם את קדושתו בקרב היהודים והמוסלמים כאחד. היה זה כאשר הלך רבינו עם רבני המקום, והגיעו לקרבתו של גן מפואר בעיר המלוכה.

רבינו, שהיה עסוק בשיחה תורנית עם המרא דאתרא, לא הבחין, שהוא מתקרב לשערי הגן.

בדרכם פנימה עצרו שומרי הגן ואמרו: "הגן סגור בשעות הערב". רבינו מסיבה כלשהי לא השגיח בדבריהם והמשיך בדרכו היישר לתוך הגן. השומרים, כשראו זאת, חסמו את דרכם של שאר המלווים באומרו: "אסור להיכנס, בשטח הגן בשעות הערב משוחררים שני כלבים גדולים ורעבים לטרף!".

זעקת שבר יצאה מפי רבה של תוניס. חרדה עצומה ודאגה לשלמו של רבינו. בחרדה רבה עקב אחר דמותו המתרחקת של רבינו. לפתע הגיחו שני הכלבים מקצה הגן כשהם מבקשים להתנפל על רבינו, שחדר לתחומם. כשהם הגיעו לרבינו, נעץ בהם הצדיק את מבטו הקדוש, והם נעצרו באחת.

הצדיק החזיק את השרשראות, שהיו קשורים בצווארם ומשך את שני הכלבים אחריו, כאילו מדובר בכבשים ולא בכלבי תקיפה. זמן רב הוסיף לטייל בגן כשהשומרים מתבוננים בהשתאות. מעולם לא ראו מחזה מעין זה.

כאשר יצא הצדיק מן הגן, ניגשו אליו מלוויי היהודים בהדרת כבוד. המרא דאתרא שאל את הצדיק: "האם רבינו עשה זאת בעזרת קבלה מעשית?". "לא", השיב הרב. "וכי פלא הוא?", תהה. "הרי הובטח לנו, כי 'מְנֹרָאֵם וחתכם יהיה על כל חית הארץ'. אין לי שום חשש מאף בריה שתזיק לי. החשש היחידי הוא מפני בורא העולם!".

מעשה זה התפרסם ובני תוניס פתחו את כיסם לרווחה והוסיפו נדבות רבות לטובת ענני ירושלים. שליחותו של רבינו הוכתרה בהצלחה מרובה.

רבינו נפטר ב-י"ז בטבת ה'תשל"ד חי כ-86 שנים. במסע ההלוויה השתתפו אלפי אנשים. גאוני ירושלים נשאו הספדים על רבנו וקוננו בבכי ותמרורים על הצדיק הקדוש שכל ימיו הגן על ישראל בתפילותיו ובתחנוניו. נטמן בהר המנוחות ליד קברו של הגאון הצדיק ר' ניסים כדורי-ידיד נפשו של רבינו כל חייו.

(פניני עין חמד)

שאל את הרב

לייעוץ באופן אישי עם הרב אבנר קוואס שליט"א

ניתן להתקשר בימים ג' וד' בין השעות 14:30-15:30

1599-59-59-39

לרכישת ספרים ודיסקים מאת הרב אבנר קוואס שליט"א

התקשרו עכשיו - 1599-59-59-39

להזמנת הספר אליו בדואר עד הבית ניתן ליצור קשר עם קוואק יללום 02-5370271